

museum er jo de uheldige Pladsforhold. Allerede da det opførtes, foreslog Julius Lange som Overskrift over Portalen: Her mangler de skønne Kunster Plads. Der kunde ogsaa have staaet: Her er kun Plads til Trappegangen. Alligevel tror jeg, at man ved en Række Forandringer, der vist inden ret længe maa foretages, kunde skaffe Plads til de Hirschsprung'ske Malerier. Hr. Hirschsprung forkaster pure de af Flertallet i Kommissionen af 1902 foreslaaede Forandringer. Det principale Forslag foreslaar en Rømning fra Museets Stueetage af Afstøbningssamlingen, som ogsaa her synes mere magasineret end udstillet. Rummene mod Syd skulde da tilfalde de for Tiden højst uheldigt udstillede danske Skulpturer; og Rummene mod Nord med det for Billeder bedste Lys den Hirschsprung'ske Samling. Hr. Hirschsprung mener, at Rummene ere altfor store. Meget sandt, men disse store Rum kunde dog deles i smaa Rum, saaledes som man har gjort det i første Etage i Kunstmuseet, hvor en hidtil ubrugelig Sal er delt i 3 Rum, hvor nu de norske og svenske Billeder ere ophængte. Nægtes kan det ikke, at paa den Maade kunde der blive Plads til de Hirschsprung'ske Malerier.

Efter det subsidiære Forslag skulde den ene af Museets Mellembygninger overbygges. Hr. Hirschsprung mener, at den derved indvundne Væglængde vil være altfor utilstrækkelig. Det kommer an paa, om Hr. Hirschsprung ønsker ikke alene Malerierne, men ogsaa Tegningerne ophængte. Jeg vilde finde det naturligst, at Tegningerne bleve ordnede i Mapper og paa samme Maade som Kobberstiksamlingens Tegninger gjordes tilgængelig for de besøgende. En væsentlig Grund til, at Hr. Hirschsprung forlanger en særskilt Bygning, synes at være Ønsket om ved Værelsernes Møblement og Udstyr at opnaa en hjemlig Hygge i Lokalerne. Denne Forening af Hjemmets Hygge og Selskabslivets Elegance, om jeg saa maa sige, har man forsøgt flere Steder ved Museer i Udlandet, sidst da man indrettede det ny Kejsers Friedrichs Museum i Berlin, men man har opgivet det baade der og de fleste andre Steder, fordi det var umuligt at opnaa den Stemningsvirkning, man tilsigtede.

Der er ingen, som ikke anerkender Betydningen af den Malerisamling, som Hr. Hirschsprung har skabt med saa megen Offervillighed og saa megen Kunstsans, og der er ingen, som ikke erkender, at der i denne Malerisamling findes talrige Ting, baade af vore afdøde og af vore nulevende

Kunstnere, som i Statens Samling ere mindre godt eller mindre fyldigt repræsenterede. Den Hirschsprung'ske Samling vil være et udmærket Supplement til Statens Samling, ikke mindst fordi den rummer saa mange fortræffelige Studier og Skitser. Mange af vore allerbedste Kunstnere havde større Friskhed og en lykkeligere Haand i deres Studier og Skitser end i deres endelige Hovedværker, og Statssamlingens Bestyrelse har i tidligere Tid ikke lagt Vægt paa Indkøb af Studier og Skitser. Netop fordi den Hirschsprung'ske Samling saa udmærket supplerer Statssamlingen, synes jeg, at det vilde være overmaade ønskeligt, at de to Samlinger kom til at staa i umiddelbar Forbindelse med hinanden, og jeg føler mig, som sagt, ikke overbevist om, at dette paa en eller anden Maade ikke kunde lade sig arrangere. Hr. Hirschsprung føler sig imidlertid overbevist om det; han har ikke villet resignere, og han har naturligvis som enhver anden privat Samler Ret til at bestemme de Vilkaar, paa hvilke han vil afhænde eller bortgive sin Samling.

Spørgsmaalet bliver derfor simpelt hen dette: Har Staten Raad til at anvende 140,000 Kr. paa Indkøb af en udmærket Malerisamling? Jeg mener, at dette Spørgsmaal skal besvares med et ubetinget Ja. Sige vi Nej, er der Fare for, at Samlingen før eller senere bliver stykket ud, bliver spredt for alle Vinde, maaske bliver solgt til Udlandet. Da Samlingen i 1902 var udstillet paa Charlottenborg, indeholdt Kataloget en Fortegnelse over de Billeder, der vare overdragne Hr. Hirschsprung paa den udtrykkelige Betingelse, at Samlingen gik over i offentlig Eje. Blandt disse Billeder fandtes der adskillige af Samlingens allerbedste, Samlingens Hovedværker af Eckersberg, dens Hovedværker af Købke, nogle af dens bedste Marstrands-Billeder, og ogsaa fremragende Ting af nulevende Kunstnere, f. Eks. Krøyer. Det meget billige Køb af Joachim Skovgaard's Kartoner til Udsmykningen af Viborg Domkirke er sket paa samme Betingelse. Det kunde synes ifølge Hr. Hirschsprungs Oplysninger, at en væsentlig Del af de 150,000 Kr., som Hr. Hirschsprung siden Gavebrevets Udstedelse har købt Malerier for; er gaaet med til dette Køb af de Joachim Skovgaard'ske Kartoner. Dette er imidlertid ikke Tiltædet. Købesummen har efter Opgivelse af Kunstneren andraget 5,000 Kr. Men alle disse udmærkede Billeder, disse Billeder af vor Malerkunsts første, som altsaa kun uegentlig tilhøre Hr. Hirsch-